

«مصطفی» به دنبال «نیروانا»

آنجا، در ینگه دنیا، پله های پیشرفت را یکی، یکی بالا رفتی تا به قله رسیدی. جایی که خیلی ها در آرزویش بودند. در بزرگترین مرکز فناوری دنیا نامی برای خود دست و پا کردی و در کنار زن و فرزندان، چونان شاهزاده ای، خوشبختی و ثروت را در آغوش کشیدی.

یادکردی از وزیر دفاع امام (ره)

#171#«مصطفی« به دنبال #171;نیروانا«

جام جم آنلاین: آنجا، در ینگه دنیا، پله های پیشرفت را یکی، یکی بالا رفتی تا به قله رسیدی. جایی که خیلی ها در آرزویش بودند. در بزرگترین مرکز فناوری دنیا نامی برای خود دست و پا کردی و در کنار زن و فرزندان، چونان شاهزاده ای، خوشبختی و ثروت را در آغوش کشیدی.

اما روح سرکش ات آرام و قرار ندارد، طغیان می کند و تو پای در جاده ای می گذاری که پیش از تو، شاهزاده ای از هند در آن قدم گذاشته بود. و تو به مانند "سیدارتا" به دنبال "نیروانا" می روی.

قدم اول همچون شاهزاده هندی، گذشتن از زن و فرزند و همه ثروت های دنیوی است و تو زن و فرزند و خانمان می گذاری و در میان مظلومترین انسانهای روی زمین، رحل اقامت می افکني.

با مبارزان فلسطینی همراه می شوی تا آداب نبرد با ظلم بیاموزی و در جنوب لبنان تن به غم و محنت می سپاری، تا جان خود را صیقل دهی.

لبنان مدرسه خودسازی ات می شود تا از تن خاکی خود برهی و برجان خود عارف شوی. به نبردی جانانه با نفس خود برمی خیزی، تا در ادامه وارد میدان کارزار با بزرگترین دشمن بشریت شوی.

فرزندان جنوب لبنان در کنار تو جان تازه می گیرند و ضربات بر پیگره رژیم ضد بشری و غاصب صهیونیست، سازماندهی شده تر از گذشته دنبال می شود.

تو اگر چه در قامت فرماندهی بزرگ و طراح جنگ های نامنظم شناخته می شوی اما دغدغه هایت در جنوب لبنان بیش از آنکه نظامی باشد، فرهنگی است. با کمک امام موسی صدر پایه گذار اقداماتی بنیادین فرهنگی در جنوب لبنان می شوی.

با پیروزی مردم ایران بر نظام شاهنشاهی و حضور حضرت روح الله (ره) در ایران، پای در خاک میهن می گذاری تا در استحکام پایه های نظام اسلامی سهیم باشی.

حضور در پارلمان نیز نمی توانست زمین گیرت کند. با آغاز تحرکات ضد انقلاب، نیروهای جوان و انقلابی را سازماندهی می کنی و محوریت نبرد با دشمنان نهال جوان انقلاب را برعهده می گیری.

شاه بیت رشادت هایت در پاوه بود. با آغاز جنگ تحمیلی، در قامت وزیر دفاع انقلاب، گروه چریکی جنگهای نامنظم را بنیان می نهی و در جنوب ایران، صحنه هایی بدیعی از رشادت و مردانگی خلق می کنی و از خاک همین خطه، مسافر افلاک می شوی.

مکتب حضرت روح الله، چونان مصطفی چمران، فراوان پرورده است. بزرگانی که از "تن" و "من" رهیدند، تا شکوه مکتب تشیع، آوازه تاریخ و اعصار و پرچم سبز علوی، همراه در اهتزاز باشد.

یادکرد این مردان تنها در ابعاد نظامی، ظلمی مضاعف به دین و مکتب است. اینان نه تنها الگوی جامعه ایران، بلکه می توانند اسوه جامعه بشری باشند زمانی که ابعاد انسانی و معنوی این رادمردان را، در قالب های فرهنگی به جانهای تشنه عرضه کنیم.

احمد جعفری چمازکتي